

saameget omtalte Hansenske Historie. Med en enkelt af mine Colleger har jeg havt en Samtale om denne Gjenstand, navnlig som Følge af hans særlige Stilling til den Branche, der nærmest berøres af den Hansenske Virksomhed.

Der var et Punkt i hvad den ærede Ordfører anførte, som jeg ikke har givet Tilsvaer paa, nemlig hvorfor jeg ikke strax havde paa-talt den Bladartikel, som indeholdt en Fremstilling af, hvad der skulde være passeret. Der-til skal jeg bemærke, at jeg gik ud fra, at Sagen var nærmere til at rette denne Fremstilling end den omtalte justitsministerielle Embedsmand, som den angik, og hvis Erklæring jeg altsaa besluttede mig til at indhente, med Paalæg om, at berigtige denne Fremstilling overensstemmende med Sandheden. Men saa Dage derefter erfarede jeg, at Vedkommende allerede var reist — jeg troer samme Dag, Permissionen var udsærdiget —, og at et Andragende som det, den vedkommende Bladartikel nævnedes, var i Conseilspræsidentens Besiddelse, underskrevet af Vedkommende selv. Dette var altsaa et ganske anderledes nyttigt Grundlag for, hvad der videre kunde være at foretage fra min Side, og jeg har derfor ledsaget Tilbageleveringen af dette Andragendes Original med udførlige Erklæringer fra min Side, samt tilbageholdt en Afskrift deraf, der i Overensstemmelse med, hvad jeg før hittede, skal blive stillet til Disposition for de Medlemmer af Thinget, som dertil maatte blive bestemte.

Klein: Det har været mig meget ubehageligt, at den Sag, hvorom Interpellationen dreier sig, overhovedet er blevet fremdraget for Offentligheden. Det har været mig ubehageligt af personlige Grunde, fordi mit Navn er blevet draget ind i Sagen, der er af en saadan Bestaffenhed, at ingen ærefryer Mand overhovedet kan være glad ved, at hans Navn sættes i Forbindelse med den. Dernæst har det været mig ubehageligt, fordi jeg forudsaae Muligheden af, at Sagen dog ikke i hele sin Fuldstændighed vil kunne forelægges for Offentligheden, idet der nemlig er een Side af den, som er af den Bestaffenhed, at det vilde forudsætte en total

Mangel paa Hensyn til, hvad man skylder Fædrelandets højeste og dyrebareste Interesser, om man af nogenformelst personlig Interesse vilde aabne Munden med, hvad der i alt Fald indtil Videre bør forties. Hvad det første Punkt, nemlig det for mig personligt Ubehagelige, angaaer, da er dette et Hensyn, jeg kunde overvinde, og jeg har ikke Andet end maattet erkjende, at esterat denne Sag var bleven gjort til Gjenstand for megen Omtale og mange falske Forestillinger og Fremstillinger, kunde der være god Grund til at tage den frem, saa at den kunde blive renere og fuldstændigere fremstillet, end Tilfældet hidtil havde været i den private Omtale. Hvad derimod det andet Hensyn angaaer, saa er den omtalte Ulempe endnu tilstede, og det forekommer mig, at allerede det, der er steet i Sagen, tilstrækkeligt vidner om, at en saadan Frygt fra min Side ikke har været ubegrundet. Der er offentliggjort Breve, som ikke under nogenformelst Omstændighed burde været offentliggjorte, og der er fremkommet Udtalelser, navnlig i Dag fra Hr. Justitsministeren, og da især nogle Udtalelser, der fremkom som Svar paa nogle Bemærkninger, der fremkom fra den ærede Folkethingsmand for Svendborg Amts 6te Valgkreds (S. A. Hansen) — Udtalelser, som ikke burde være fremkomne. Nu, da Sagen er bragt frem for Offentligheden, anseer jeg det for Pligt at tale med Tilfidsættelse af hvert personligt Hensyn, men jeg skal bemærke, at jeg vel skal vide mig stærk nok til at tilbageholde Udtalelser, som det iøvrigt kunde være meget fristende for mig at fremkomme med, men som jeg, som god dansk Mand, anseer det for Pligt at tilbageholde. Jeg kunde fremsætte Bemærkninger, der vilde kunne kaste et interessant Bys over Sagen i andre Relationer, end dem, der her ere fremførte. Jeg anseer det imidlertid, som sagt, for min Pligt ikke at gjøre det.

Der er stillet en Forespørgsel til Hr. Justitsministeren, om han maatte være villig til at meddele Folkethinget saadanne Oplysninger om denne Sag, at Thinget derved kunde sættes istand til at sælde — som det hedder — „en selvstændig og begrundet Dom“ over Sagen. Ganske vist vil der naturligviis ved denne Sags Behandling her i Thinget, saavel som ved den